

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 32. Berengarius retractat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Ut hæc Concilii Romani Decreta ob-
servari curaret, Papa Nicolaus, data ad
Episcopos, Clericos & Fideles Gallia, præ-
sertim Aquitania & Vasconia epistola,
partem eorum, quæ statuta fuerant, si-
gnificavit, verisimiliter quæ in istis pro-
vinciis magis erant necessaria, videlicet
Decretum de Clericis concubinas habentibus,
quos Nicolaitas appellat, & illud de Clericorum
continentium vita communi. Item in ea Epistola præcipit,
ut Clerici Apostatae, qui dimissa Tonsura
sua Professioni renunciant, excommunicentur.
Rursus qui spoliant peregrinos, Clericos,
monachos, feminas, vel pauperes inermes.
Qui grassatores Asylum Ecclesiarum violant
in circuitu sexaginta passuum, si sit major
Ecclesia, & triginta passuum, si sit Sacellum,
excommunicentur.

§. XXXII.

Berengarius retractat.

Berengarius Romam venerat sedente
Nicolao secundo, confusus præsidio il-
lorum, quos suis beneficiis sibi devinxerat.
Sed opinionem suam defendere non
ausus, Nicolaum Papam & Synodum
centum & tredecim Episcoporum rogavit,
ut sibi Formula scripta Fidei, quæ
tenenda esset, traderetur. Hoc negotium
commissum est Cardinali Humberto, qui
Formu-

p. 1096.

ep. 8.

Lanfr. de corp.

c. 1. 2.

Sæculum XI. Formulam scripsit in hæc verba: Ego
A.C. 1059. *Berengarius, indignus Diaconus Ecclesiæ
 S. Mauricii Andegavenfis, cognoscens ve-
 ram & Apostolicam Fidem, anathematizo
 omnem Hæresim, præcipue illam, cujus
 suspicio hucusque in me cecidit, & quæ
 adstruere conatur, panem & vinum, quæ
 in Altari ponuntur, post consecrationem
 solummodo Sacramentum, & non verum
 Corpus & Sanguinem Domini nostri JE-
 su Christi esse, nec posse sensualiter nisi in
 solo Sacramento manibus Sacerdotum tra-
 ctari, vel frangi, vel Fidelium dentibus at-
 teri. Consentio autem Sanctæ Romane
 Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedi, & ore &
 corde profiteor, de Sacramento Dominice
 mensæ eam Fidem me tenere, quam Nico-
 laus Papa & hæc Sancta Synodus auctori-
 tate Evangelica & Apostolica tenendam
 mihi tradidit; scilicet panem & vinum,
 quæ in Altari ponuntur, post consecratio-
 nem non solum Sacramentum, sed etiam
 verum Corpus & Sanguinem Domini no-
 stri JEsu Christi esse, & sensualiter non
 solum in Sacramento, sed in veritate ma-
 nibus Sacerdotum tractari & frangi, &
 Fidelium dentibus atteri. (*) Ita juro
 per*

(*) Hæc non ita accipienda sunt, ac si Cor-
 pus Christi unacum speciebus frangeretur, vel
 dentibus communicantium læderetur, sed quod
 sub

per Sanctam Trinitatem & per hæc Sa. Sæculum XI.
 crosancta Christi Evangelia. Eos vero, A.C. 1059.
 qui contra hanc Fidem sentiunt, cum dog-
 matibus & Sectatoribus suis æterno ana-
 themate dignos esse pronuncio. Quod si
 ego ipse aliquando aliquid contra hæc sen-
 tire vel docere præsumpsero, subjaceam
 Canonum severitati. His lectis & per-
 lectis sponte subscripsi.

Hæc Formula a Cardinali Humberto
 concinnata toti Concilio probabatur.
 Eam igitur Humbertus Berengario obtu-
 lit, qui, postquam totam legisset, hanc
 fidem suam esse professus est, juramen-
 to confirmavit, & tandem sua manu sub-
 scripsit. Quin etiam foculo in medio Con-
 cillii excitato libros memoratum errorem
 continentes concremavit. Nicolaus
 Papa hac conversione lætissimus Formu-
 lam illam Fidei in omnes urbes Italiæ,
 Galliæ, Germaniæ, & quocunque noxiæ
 Hæresis pestis penetrare potuerat, trans-
 misit, ut scandalum tot Ecclesiis datum
 tolleretur. At Berengarius, cum vix
 Concilio excessisset, calamum contra
 suam Fidei professionem strinxit, & Car-
 dina-

sub speciebus etiam divisus vel admorsus totus
 Christus non solum in Sacramento, seu in Signo
 visibili invisibilis gratiæ, sicut in aliis Sacramen-
 tis, sed in veritate existat.

Sæculum XI. dinalem Humbertum ejusdem auctorem
A.C. 1059. conviciis infectatus est. (*)

§. XXXIII.

Guido Archiepiscopus Mediolanensis.

Sup. l. LIX. Heriberto seu Ariberto Archiepiscopo
 §. 35. Mediolanensi fati functo decima

sexta Januarii, anno millesimo quadragesimo sexto, postquam Episcopatum obtinisset annis viginti sex, Guido dictus
Ital. Sacr. *Vavasor Velatenus*, eodem anno successit.
Sacr. to. 4. Populus metropolitanæ Ecclesiæ Presbyteros quatuor nominaverat, ex quibus
p. 141. 145. unus eligeretur; aliqua vero Procerum pars Archiepiscopum exoptabant Guidonem, qui data Henrico Imperatori pecunia litem sustulit ab eoque in possessionem Archiepiscopatus immissus est. Quantam invidiam sibi hoc facto conflasset, cum primam Missam ritu Pontificali celebraret, patuit; nam omnes Clerici populusque ex Ecclesia se se propicientes solum ad Altare stantem reliquerunt. Nihilominus Sedem Mediolanensem annis viginti duobus obtinuit. Sub initium anni sequentis millesimi quadragesimi septimi Guido Concilio Romano, a Clemente II. Papa celebrato, interfuit, ubi de altiore gradu cum Humfredo

(*) An Hæresis magis vel stultitia hujus hominis cerebrum perturbaverit, quis discernat?